

Argumentativni vezniki so torej tisti, ki nam v besedilu, zlasti daljšem, lahko pomagajo ločiti med argumenti in sklepi oz. nam sploh pomagajo odkriti, kje (če sploh) se skrivajo argumenti in kje sklepi. Poleg že omenjenih dveh naj naštejemo le še nekaj najpogostejših:

*zato (ker),
namreč,
kakor kaže,
kakor izhaja iz,
iz razloga (ker) pred argumenti in*

*torej,
potemtakem,
zaradi vseh teh razlogov,
iz tega sledi,
izhajajoč iz tega lahko sklepamo,
je jasno (da),
kar dokazuje (da) pred sklepi.*

Tu (še posebej pri prvi skupini) pa takoj nastopi majcen (terminološki) problem. Ta jezikovna pomagala namreč lahko uvajajo tako argument kot pojasnilo, med argumentom in pojasnilom pa je temeljna razlika: medtem ko argument utemeljuje oz. podpira neko (bolj ali manj neznano, še nespregeto) trditev (sklep), pojasnilo neko (bolj ali manj že znano) trditev le dodatno razlaga oz. pojasnjuje.

Oglejmo si to subtilno razliko na nekaj primerih:

(52) Okna so bila zaprta vse poletje in vreme je bilo vroče in vlažno. *Zato* soba smrdi po trohnobi in plesni.

Uporaba veznika *zato*, ki smo ga opredelili kot argumentativnega, nas utegne napeljati na misel, da gre za argumentacijo, za sosledje argumenta in sklepa. Kar pa ni nujno.

Recimo, da smo se z osebo B znašli v sobi, kjer smrdi po trohnobi in plesni, in to tudi glasno povemo. B pa nam odgovori z (52). V tem primeru ne gre za argumentacijo, temveč za preprosto pojasnilo, eksplikacijo ali razlago. Ali je neko sosledje izjav argumentacija ali pojasnilo, je najpogosteje odvisno od konteksta: če govorimo o nekem konkretnem, že opaženem (in znanem) dejstvu, gre najverjetneje za pojasnilo (tega